

[Finansministeren.]

som jeg mener vedrørte et ligningslovforslag for 1968 og ikke i og for sig, hvad der skal ske fra og med 1970. Regeringens skatteudvalg arbejder med et forslag vedrørende ligningsbestemmelser for 1968, som man håber at kunne fremsætte inden folketingets sommerferie, og deri må vi altså løse nogle af de problemer, som hr. Grünbaum omtalte.

Dette forslag vedrører derimod de ligningsbestemmelser, der skal gælde, når kildeskatten træder i kraft 1. januar 1970; og der er efter mit skøn ingen tvivl om, at i kraft af, at det hænger sammen med kildeskatteforslaget, indfører det en særbeskatning. Det kildeskatteforslag, der blev fremsat her i marts måned, indeholder jo forslag om en særbeskatning af hustruens indtægt, og der er i og for sig ikke noget ukendt i det. Det, som vi vil møde med ændringsforslag om i kildeskatteudvalget, som det også er nævnt af ærede ordførere, er spørgsmålet om de medhjælpende hustruers stilling, og spørgsmålet, som hr. Grünbaum var inde på, om hustrufradraget skal føres tilbage under hensyn til de skalamæssige vanskeligheder, der kan være ved at få særbeskatningen til at falde på plads. Jeg håber i løbet af kort tid at kunne fremsætte disse ændringsforslag i kildeskatteudvalget, idet de principielle bestemmelser må stå i selve kildeskatteloven, ligesom der i dag står i det lovforslag, der er fremsat, at gifte kvinders udeerhvervsindtægt skal underkastes en særbeskatning. Der er selvfølgelig nogle regler vedrørende særbeskatningen, der først vil finde deres endelige form, når udskrivningsloven for 1970 bliver gennemført; dér vil man kunne se de skalamæssige virkninger af indførelsen af særbeskatningen og bortfaldet af forskellige fradrag.

Med hensyn til hustrufradraget, som hr. Grünbaum gjorde en særlig bemærkning om, vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at i det kildeskatteforslag, der blev fremsat her den 7. december 1966, altså for halvandet år siden, stod der i bemærkningerne, at hustrufradraget forudsættes afskaffet. Vi har arbejdet ud fra det samme, nemlig at vi må fastholde det, der stod i hr. Grünbaums bemærkninger, og vi gør det — problemerne er jo akkurat de samme nu som dengang — indtil vi ved den

endelige beregning har set, hvad der vil være det enkleste og det rigtigste, om man kan finde et særbeskatningsmønster, som gør, at hustrufradraget kan bortfalde.

Det er naturligt, at ordførerne for det konservative folkeparti og venstre måtte føle sig noget betænkelige — det gjorde hr. Grünbaum jo også — ved de bemyndigelser, som gives. Så vidt jeg kunne høre, var hr. Ømann også betænkelig ved disse bemyndigelser. Vi kan jo drøfte i udvalget, hvorvidt disse bemyndigelser er for omfattende; og om man i så fald kan ruste kildeskatteadministrationen med det fornødne lovgivningsmæssige grundlag på et tidspunkt, hvor vi ikke helt kender de store praktiske vanskeligheder, som indførelsen af kildeskatten vil medføre, og hvor der hen ad vejen kan dukke tanker op om administrative forenklinger, som det vil være rart at man har bemyndigelse til at kunne gennemføre, uden at man først skal fremsætte et lovforslag måske hen på sommeren, hvor folketinget ikke er samlet. Vi må jo ikke glemme, at vi går over til et helt nyt skattesystem, og disse brikker kan ikke falde på plads, hvis man ikke har ret til at gennemføre visse administrative forenklinger.

Det gælder for så vidt også problemerne vedrørende den foreløbige ansættelse. Jeg er meget rede til at se på, om vi kan indføre en eller anden klageprocedure, men jeg vil gøre opmærksom på, at det kan være et vanskeligt problem. Den foreløbige ansættelse er ikke et stykke ligningsarbejde, den foreløbige ansættelse er efter sit princip i og for sig kun skatteyderens egen opgivelse af hans forventede indtægt i det kommende år, og i denne forventning kan han blive skuffet, eller det kan gå bedre, end han regner med. Men det er ikke nogen principiel afgørelse af hans indtægtsforhold, for det kan man jo ikke; i efteråret 1969 er der ingen myndighed, der med nogen retfærdighed eller rimelighed kan sige: du vil i 1970 tjene så og så mange penge, og derfor sætter vi dig i skat til det og det beløb. Det er der ingen myndighed der kan, og derfor vil den foreløbige ansættelse stort set blive skatteyderens egen opgivelse, korrigeret måske for fejlregninger og fejlsammenlægninger og for åbenbare urimeligheder i tilfælde, hvor man kan se, at her er manden ude på at fuppe skattevæsenet ved,